

Na svätenie nedele je nevyhnutné slávenie Eucharistie. Počúvanie Božieho slova a účasť na Kristovom tele si podľa koncilových otcov vyžadujú *convenire in unum*, teda radosné zhromaždenie veriacich. V tomto zhromaždení kresťanské spoločenstvo zviditeľňuje svoju jednotu s Pánom a vydáva svedectvo o svojej príslušnosti ku Kristovi a vernosti Cirkvi. Toto zhromaždenie nemožno nahradiť iba virtuálnou prítomnosťou ani ho nemožno zredukovať na čisto pasívne stretnutie. Liturgické zhromaždenie sa totiž uskutočňuje aktívnou účasťou bratov a sestier, ktorí sú spoločne zvolaní, aby „vzdávali vďaky Bohu, ktorý ich „vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych znovuzrodil pre živú nádej“.

V tejto súvislosti všetkých povzbudzujem, aby hľadali čo najlepšie podmienky, ktoré umožnia zúčastniť sa na svätej omši aj tým, čo v nedeľu nemajú možnosť zdržať sa práce.

Milovaní bratia a sestry, liturgický rok, ktorého rytmus určujú nedele, má zaujímavé dejiny, v ktorých sa prelína viera a nábožnosť Cirkvi. Už od 2. storočia po Kristovi sa totiž k sláveniu týždennej Veľkej noci pridalo slávenie každoročnej Veľkej noci, „najväčšej slávnosti“, rozšírené na „najradostnejšie obdobie“ päťdesiatich dní, ktoré vrcholia Turícami; samo slávenie Veľkej noci pripravuje Pôstne obdobie so svojím kajúcim charakterom. Neskorší rozvoj vianočného cyklu podľa vzoru veľkonočného umožnil znovu prežívať tajomstvá vtelenia Božieho Slova, jeho narodenia a jeho zjavenia svetu. Cirkev potom do jednotlivých období zaradila úctu k preblahoslavenej Panne Márii, ktorá je „nerozlučne spätá so spasiteľným dielom svojho Syna“, ako aj „spomienky na mučeníkov a iných svätých, ktorí [...] spievajú v nebi dokonalú chválu Bohu a orodujú za nás“.

Liturgický rok tak vo sviatostnej podobe znovu predkladá pedagogiku dejín spásy a vedie veriacich od očakávania Mesiáša k plnosti veľkonočného tajomstva a k predzvesti budúcej slávy. Cirkev v ňom slávi spásonosnú aktuálnosť Kristovho tajomstva a umožňuje veriacim mať na tomto tajomstve čoraz hlbšiu účasť. Preto je liturgický rok inšpirujúcim princípom a základným referenčným rámcom každej pastoračnej činnosti.

Myšlienka na tento týždeň

Modlitba nám dáva silu ísť vpred, prekonávať strach, uzrieť aj v temnote spásu, ktorú pripravuje Boh. Modlitba navyše priťahuje Božiu spásu.

(pápež František)

Farský list, katolícky informačný bulletin vydávaný pre vnútornú potrebu Rímskokatolíckej farnosti Najsvätejšej Trojice, Udavské (udavske@abuke.sk).
Vydávaný bez jazykovej úpravy.

Číslo účtu Udavské: SK61 0900 0000 0000 8690 9062; Veľopolie: SK79 0900 0000 0004 6174 6905

Farský list

farnosti Najsvätejšej Trojice v Udavskom

16. august 2026

Nedeľná svätá omša je nevyhnutná, umožnime účasť aj pracujúcim
Katechéza Leva XIV.

Jemu, ktorý nás miluje a svojou krvou nás oslobodil od hriechov a urobil nás kráľovstvom, kňazmi Bohu a svojmu Otcovi, jemu sláva a vláda na veky vekov. Amen. Hľa, prichádza s oblakmi a uvidí ho každé oko, aj tí, čo ho prebodli, a budú nad ním nariekať všetky kmene zeme. Tak je. Amen.

Ja som Alfa a Omega, hovorí Pán Boh, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde, Všemohúci. Zjv 1, 5 – 8

Drahí bratia a sestry, piata kapitola koncilovej konštitúcie Sacrosanctum Concilium je venovaná liturgickému roku. Práve pri tejto téme sa dnes chceme pristaviť, aby sme vysvetlili jeho význam v živote každého veriaceho.

V encyklike Mediator Dei pápež Pius XII. uvádza, že nejde o „chladné a nehybné zobrazovanie udalostí patriacich minulosti ani o jednoduché pripomínanie skutočností dávnych čias. Liturgický rok je skôr sám Kristus, ktorý stále žije vo svojej Cirkvi a pokračuje v ceste nesmierného milosrdenstva, ktorú začal [...] v tomto smrteľnom živote [...], aby privádzal ľudské duše do kontaktu so svojimi tajomstvami a umožňoval im z nich žiť; tajomstvami, ktoré sú stále prítomné a účinné“. Liturgický rok teda treba chápať ako neustále sprítomňovanie diela spásy, ktoré Kristus uskutočňuje v dejinách. Keď Cirkev prechádza týmto časovým cyklom, zostáva v kontakte s vykupiteľským pôsobením Pána, takže všetci veriaci sú napĺňaní jeho milosťou. Stretnutie s Ježišom, ktorý za nás zomrel a vstal z mŕtvych, je cieľom, o ktorý sa Cirkev vždy usiluje, pričom do stredu každej chvíle kladie slávenie veľkonočnej udalosti.

Preto konciloví otcovia považujú práve nedeľu za „základ a jadro celého liturgického roka“, za „prvotný sviatočný deň“. V rozličných moderných jazykoch už jej samotný názov dosvedčuje, že ide o dies Domini, „deň Pána“. Aj v jazykoch, v ktorých prevládlo označenie odkazujúce na „deň slnka“ (Sunday, Sonntag), možno postrehnúť spojenie s Kristom: on je pravým „slnkom spravodlivosti“, ktoré osvecuje každého človeka!

Svätý Ján Pavol II. v apoštolskom liste Dies Domini učí, že nedeľa je dňom Pána, dňom Cirkvi, dňom človeka a napokon „dňom dní“: „Keďže nedeľa je Veľkou nocou týždňa, keď sa pripomína a stáva prítomný deň, v ktorom Kristus vstal z mŕtvych, je i dňom, ktorý vyjadruje zmysel času. [...] Vyviera zo vzkriesenia a člení čas človeka, mesiace, roky i stáročia ako smerová šípka, ktorá ich preniká a usmerňuje k cieľu druhého Kristovho príchodu. Nedeľa je predobrazom posledného dňa, dňa parúzie“, keď všetci vstaneme z mŕtvych.

Program sv. omší
17. — 23. august 2026

	Udavské	Veľopolie
Pondelok Pondelok 20. týždňa v Cezročnom období		18.30 ZBP Mária a Jozef Pouchan s rodinou
Utorok Utorok 20. týždňa v Cezročnom období	18.30 + Janka Franková – 1. výročie	
Streda Streda 20. týždňa v Cezročnom období		18.30 + Jozef Hlubík
Štvrtok Sv. Bernarda, opáta a učiteľa Cirkvi (<i>spomienka</i>)	18.30 + Michal Telepčák, + Michal, Helena, Mária	
Piatok Sv. Pia X., pápeža (<i>spomienka</i>)	18.30 ZBP Milan a Agnesa	
Sobota 21. nedeľa v Cezročnom období		15.00 Sobášna sv. omša
Nedeľa 21. nedeľa v Cezročnom období	8.30 Za farnosť	10.00 ZBP Bernardína Marková

Udavské – upratovanie kostola

Upratovanie kostola v sobotu o 9.00: Daniel Hviždák a Mária Hviždáková.

Veľopolie – upratovanie kostola

Upratovanie kostola: rodina Kačurová č. 29 a rodina Paňková.

Ohlášky

Oznamujeme, že sviatosť manželstva mienia prijať: **Martin Meričko**,
bývajúci: Udavské a **Klára Trešňáková**, bývajúca: Veľopolie.

Oznamujeme, že sviatosť manželstva mienia prijať: **Blažej Gnip**,
bývajúci: Belá nad Cirochou a **Gabriela Havrilčáková**, bývajúca: Udavské.

Kto by vedel o nejakej cirkevno-právnej prekážke pre ktorú by ohlásení snúbenci
nemohli platne uzavrieť sviatostné manželstvo, nech to oznámi na farskom úrade.

Služba lektorov (17. — 23. august)

Udavské

Utorok – Monika Futejová

Štvrtok – Bernard Behún

Piatok – Katarína Korpašová

Nedeľa – Gabriela Cmariková a Monika Stebilová

Veľopolie

Pondelok – Renáta Marková

Streda – Lenka Hlubíková

Nedeľa – Ingrid Ciprová a Lucia Hlubíková

Už 98. výročie duchovného „áno“ Matky Terezy: Celosvetová misia lásky
Štrnásteho augusta uplynulo presne 98 rokov od momentu, ktorý natrvalo zmenil život
mladej Ganxhe Bojaxhiu, neskôr známej ako Matka Tereza. V predvečer sviatku
Nanebovzatia Panny Márie v roku 1928 pocítila vo Svätyni Panny Márie Veľkej v
kosovskej Letnici silné Božie volanie zasvätiť mu celý svoj život. Toto rozhodnutie,
vychádzajúce z hlbokéj viery jej rodiny v Skopje, sa stalo začiatkom misie, ktorá
hlboko poznačila milióny ľudí na všetkých kontinentoch.

Jej duchovná cesta viedla cez Írsko až do Indie, kam pricestovala v roku 1929 ako
loretánska rehoľnica. Zlomový moment prišiel v decembri 1946 počas cesty vlakom,
kedy zažila hlbokú vnútornú výzvu opustiť doterajší život a slúžiť „najchudobnejším z
chudobných“. V roku 1948 si obliekla biele sári s modrým lemovaním a vydala sa do
ulíc Kalkaty, aby prinášala nádej a starostlivosť opusteným, chorým a deťom bez
domova. Z tohto skromného začiatku vyrástla celosvetová rehoľná rodina Misijných
sestier lásky, ktorú v roku 1950 oficiálne uznala kalkatská arcidiecéza. Matka Tereza
za svoju neúnavnú prácu získala v roku 1979 Nobelovu cenu za mier, ktorú však prijala
ako hlas pre chudobných. Pod jej zdanlivo nezlomnou silou sa ukrývali aj dlhé roky
hlbokej vnútornej tmy, ktoré však jej oddanosť Bohu a blíznym nikdy nezlomili.
Matka Tereza zomrela 5. septembra 1997 v Kalkate, za svätú ju vyhlásil pápež
František v roku 2016 a od roku 2025 je jej pamiatka oficiálne súčasťou Rímskeho
kalendára. Takmer sto rokov po jej prvom duchovnom „áno“ zostáva jej odkaz mocným
svedectvom o tom, že láska prejavovaná tým najmenším dokáže meniť tvár sveta.

